

[Kurt Brauer.]

råd til socialdemokratiet, men jeg kan da fremsætte en bøn til denne min mægtige storebroder: var det ikke muligt for socialdemokratiet for en gangs skyld i denne markedsdebat at stå frem og åbent sige: her har vi en sag, vi ikke kan lide, optjeningsprincippet. Socialpolitikere inden for socialdemokratiet, ved jeg, bryder sig ikke om optjeningsprincippet. Stå nu frem og sig: dette princip bliver vi nødt til at bryde med, det er en mangel ved fællesmarkedet, det er noget, vi er kede af, det er noget, vi vil arbejde på. Med alle disse undskyldninger, man sædvanligvis anvender fra socialdemokratiets side, kunne man dog stå frem og sige: det er noget, vi vil arbejde på at ændre inden for fællesmarkedet. Men her i dag skal jeg høre en socialdemokratisk socialminister stå frem og sige noget om, at det er dog rimeligt, at man skal have givet noget i skat for at kunne modtage ydelser igen. Jeg hører her nye socialpolitiske toner fra socialdemokratiet, og det piner mig voldsomt. Jeg har en bøn om, at man nu holder fast ved sine principper og siger: de er desværre ikke forenelige med Fællesskaberne, sådan som de ser ud i dag. Men lad os nu se, når det mægtige socialdemokrati kommer ind i Fællesskaberne, skal de nok ryste og ændre deres optjeningsprincip til et solidaritetsprincip, som vi har det i Danmark. Nej, sagen er, at vi opgiver vort solidaritetsprincip for evigt.

Med hensyn til dem i det fremmede, om jeg så må sige, de minoritetsgrupper, hvis situation jeg under udvalgsarbejdet må fortsætte med at efterlyse oplysninger om, kunne jeg også pege på erhvervsfolkene. Hvad er det, der vil ske med de erhvervsfolk, som har været i udlandet? Nu roses denne ordning med optjeningsprincippet, disse 10 års grænser og 40 års grænser, nu fremhæves den som noget, der i og for sig er ganske rimeligt, og som ikke betyder ret meget. Man gør ligesom en dyd af en nødvendighed. Det synes jeg man skulle lade være med. Sagen er, at vi hidtil her i Danmark har haft råd til at sætte magt og penge bag en vilje til at sige til danske: hvis I opholder jer i udlandet, så er det i orden. I skal bare sørge for at komme hjem, så I er her det sidste år, inden pensionsalderen oprinder, så skal I nok få pension. Det har

vi haft råd til, og det har været udtryk for en politisk vilje, at det har været sådan. Dette må vi nu holde op med, dette princip må vi nu ændre på. Jeg synes, det havde klædt fællesmarkedstilhængerne, hvis de havde stået frem og sagt helt åbent: sådan forholder det sig, men vi synes alligevel, at fællesmarkedet byder på så mange velsigelser, at vi gerne betaler denne pris. For det må da være en pris. Hvorfor er der ikke fra tidligere socialdemokratiske regeringer kommet forslag om ændring på dette område? Er det sådan, at det ikke bare er princippet om opsplnitning af pensionen til ægtefæller, man alligevel vil gennemføre, men også optjeningsprincippet, såfremt vi ikke kommer ind, hvad enhver jo efterhånden ved at vi ikke gør?

(Kort bemærkning).

Albertsen: Jeg vil da gerne principielt sige, at vi er da meget modtagelige for gode råd, jeg havde nær sagt, uanset næsten hvor de kommer fra, forudsat at de er gode. Det er selvfølgelig vor afgørelse at skønne, om de er det eller ej.

Med hensyn til det, der her er tale om, tror jeg stadig væk, at hr. Kurt Brauer — jeg beklager at måtte gentage det — har misforstået det, der ligger på bordet. Forudsætningen for at realisere det frie arbejdsmarked, hvad EF angår, er, at der findes et optjeningsprincip. Det er ikke noget, der overhovedet vil komme til at påvirke den danske socialpolitiske målsætning, det, som vi som parti og som regering står for. Derfor tror jeg, at hr. Kurt Brauer kan spare sig sine bekymringer.

Jeg kan love, at alt, hvad der overhovedet måtte fremkomme af tvivl — og der er jo kommet en del til udtryk her i dag — vil vi søge afklaret under udvalgsarbejdet, og jeg drister mig stadig væk til at fremføre den optimistiske betragtning, at dette materiale vil være så vægtigt og så overbevisende — jeg drømmer ikke om, at jeg kan overbevise hr. Kurt Brauer om, at han vil agitere for medlemskab af fællesmarkedet — at det vil være muligt at overbevise ham om det rigtige i at gennemføre disse lovforslag. Det er ikke noget, der overhovedet behøver at antaste hr. Kurt Brauers sjæl, ej heller andres, der i øvrigt måtte være modstandere